

Савчук Н. М.

М. Умань

Функції мотиваційно зв'язаних термінолексем у художньому тексті

Мотивацію розуміємо як зв'язок між словами, що виявляє їх мотивованість, яка визначається як структурно-семантична властивість слова, що дозволяє усвідомити зумовленість зв'язку значення (семми) і звукової оболонки слова (лексеми) на основі співвіднесеності слова з мовною та позамовною дійсністю [1, 297]. Мотивована (похідна) лексика незмінно перебуває під пильною увагою мовознавців, адже саме мотивовані слова, або слова з подвійною референцією становлять найпотужніший динамічний шар в лексиконі будь-якої мови [3, 35].

Вивченню мотиваційних процесів присвячено праці А.Д.Аділової, О.І.Блінової, Т.І.Вендіної, М.М.Гінатуліна, М.Д.Голева, П.Ю.Гриценка, М. Докуліла, Т.Л.Канделаки, П.А.Катишева, Т.Р.Кияка, В.К.Павела, О.О.Селіванової, О.В.Тищенко, С.М.Толстой, І.С. Улуханова та ін. Основними проблемами є типологія і функціонування мотиваційних ознак, детермінованість вибору мотиваційної ознаки, типологія мотиваційних відношень, зв'язок мотивації з категоріями словотвору, взаємозв'язок внутрішньої форми і мотивованості, виявлення мотиваційних зв'язків лексики різних тематичних груп та функціональних сфер, мотивованість як показник системності лексики (термінолексики) та ін.

Мета статті: аналіз стилістичних функцій мотиваційно зв'язаних терміносистем у художньому тексті на матеріалі української художньої літератури кінця ХХ – поч.ХХІ ст..

Мотиваційно зв'язаними словами прийнято називати слова, які перебувають у відношеннях лексичної чи структурної мотивації і функціонують у межах речення (суміжних речень). Актуалізація мотиваційних відношень може бути повною (у межах одного тексту актуалізуються відношення як лексичної, так і структурної мотивації), або неповною (у межах одного тексту актуалізуються відношення або лексичної,

або структурної мотивації). У лінгвістиці існує поняття мотиваційного блоку, тобто сукупності мотиваційно зв'язаних слів у складі пар (зчеплень, ланцюжків), що виконують у поетичному тексті одну художню функцію [1, с. 380]. На нашу думку, термін *мотиваційний блок* можна застосовувати і до прозових текстів. Виділяємо такі моделі мотиваційно зв'язаних слів (мотиваційних блоків):

1. Лексична мотивованість:

- спільнокореневі слова (твірне і похідне слово): “Ось він, нестаріючий клаптик синтетики, мати декорувала його вишневою шерстю зношеною нею хустки, наче *мак* розцвів на материній ковдрі, – була дочка як *маківка* і раптом змарніла, поблідла, стала мовчазною, – увечері щоки горять, руки холодні...” [Голота, 2007, с. 169]
- спільнокореневі слова, але не дериваційні ланцюжки: “Невидимий *косар* розтрусив небесне тіло Чумацького Шляху, вимощуючи *покоси* нічного хмаровиння в узголів'ї кожної зірки...” [Голота, 2007, с.100]

2. Структурна мотивованість:

- одноструктурні слова: “...вузенька, мов нарізана алмазом щілинка *вивільни*ла, *вихлюп*нула останнім промінцем минуле і воно одразу ж впряглося в шовковинку павучкової нитки.” [Голота, 2007, с.6]

У тексті мотиваційно зв'язані слова можуть виконувати комунікативні інформативні (класифікаційну, текстотвірну, системотвірну, метамовну та ін.) та експресивно-емоційні (алітерація, анафора, антитеза, дисонанс, каламбур та ін.) функції [].

Беззаперечно, що одним з показників інтелектуалізації мови є використання у неспеціальних контекстах (у даному разі художніх) термінологічної лексики. Термінологія використовується, по-перше, з метою відображення дійсності, по-друге, з певною стилістичною метою.

За визначенням А.В.Крижанівської та Л.О.Симоненко, терміни – “це номінанти системи понять (реалій) науки, техніки, офіційної мови..., причому кожний термін у конкретній галузі має суспільно усвідомлене значення” [4, 15]. Дослідники акцентують увагу на основній функції терміна – здатності виражати наукове поняття, вказуючи також і на інші властивості терміна, які є оптимальними для його функціонування в терміносистемі, цим він відрізняється від загальнонавчаної лексики. Визначено такі диференційні ознаки терміна (щодо загальнонавчаної лексики): системність, тенденція до однозначності в межах термінологічного поля, відсутність експресії, наявність точної дефініції, стилістична нейтральність [2, 508].

Системність – основна ознака терміна, він виконує свою функцію тільки тоді, коли сприймається як елемент певної терміносистеми. Проблему системності термінологічної лексики вперше задекларував Д.С.Лотте [5, с.10], підкресливши в ній класифікаційну сутність, тобто термінологічна лексико-семантична система визначається насамперед класифікаційними ієрархічними зв'язками між поняттями. Цієї самої думки дотримуються й О.В.Суперанська, Н.В.Подольська та Н.В. Васильєва, які вважають, що «терміни-слова групуються не в порядку, зумовленому системою певної мови, а у зв'язку з системністю науки, яку вони обслуговують, що створює особливу парадигматику, особливу сполучуваність, яка не спричинюється нормами мови» [8, 116-117]. Е.Ф.Скороходько вказує, що “системність лексики передбачає: системність плану змісту, тобто системність семантичного рівня лексики; системність плану вираження, тобто системність словесного наповнення, а також системність відповідності між планом змісту і планом вираження” [7, 74]. Системність відповідності між планом змісту і планом вираження – це мотивованість [7, 77].

Особливо важливу роль у творенні термінології відіграє структурна мотивація: закріплення за певним формантом певного значення у певній терміносистемі. Приклади з текстів художньої літератури з актуалізованими мотиваційними відношеннями показово ілюструють принцип номінації

термінології, який полягає у використанні спеціалізованого словотвірного типу: “Хоча Фещенко і вважав, що місце жінки біля їжі та прання, але шанував Мілочку як людину, що працює, а не *філософствує*. Вражені *філософозом* люди не можуть бути корисними для суспільства, бо не будуть працювати, лише шукатимуть тихі болота. На зразок НДІ проблем міського квітникарства, де працював, якщо це можна назвати працею, Борисенко, якому Фещенко ставив третю стадію *філосифілісу*.” [Кононенко, 2005, с. 194]. Оказіоналізм *філософоз* утворений за моделлю творення назв хвороб (*дисбактеріоз, туберкульоз* та ін). З погляду системності медичної термінології назву видуманої хвороби *філософоз* створено правильно. Щодо слова *філосифіліс*, спостерігаємо композитний словотвір, такий спосіб термінотворення теж властивий медичній терміносистемі (*гастроентероколіт, пієлонефрит* та ін.) Безумовно, ці оказіональні новотвори Євгенії Кононенко виконують насамперед експресивну функцію, саркастичні відтінки чітко виявляються. Термінолексика перестає бути тільки термінологічною, набуває нових переносних значень, входить у художню літературу як матеріал для нових, оригінальних виражальних засобів [6, 17].

Прийнято вважати, що терміни відзначаються відсутністю експресії, але тільки в межах наукового стилю. Науковим текстам властива суворі логічність викладу і об’єктивність як ознака наукової творчості, тоді як художня творчість суб’єктивна і, відповідно, насичена емоційно-експресивними відтінками. Якщо термін виходить за межі наукового академічного стилю, на нього починають впливати закони тієї функціональної сфери, у якій він використовується, хоч семантика і не змінюється: “Тяжкий випадок, пане докторе. Може... *ампутуємо?* Га? Маленька *ампутаційка* перед трапезою, для апетиту... *Ампутація* ще ж нікому зла не зробила, давайте *ампутуємо!* Ну будь ла – а – а – аска !” [Дереш, 2009, с. 41]. Мотиваційне зчеплення *ампутація – ампутаційка –*

ампутуємо загалом репрезентує інформативну функцію, проте лексема з демінутивним суфіксом вочевидь покликана виконати й експресивну.

У текстах української художньої літератури кінця ХХ – початку ХХІ нами виділено МЗС, які належать до таких термінологічних систем:

- медичної: “Надто багато скидати на *психіку* – теж ознака *психічної* неповноцінності. Закони *психіки* – це ті ж таки закони фізіології.” [Шевчук, 2007, с. 228]; “...а печінка виробляє *жовч*, гірку, густу, *зеленаво-жовту*, і та, краплина за краплиною, краплина за краплиною, просочується у *жовчний* міхур.” [Андрухович Софія, 2007, с. 336]; “Розпачливі Світланині слова були лише емоцією, бо не вона вирішувала долю Костянтина, а синкліт *нейрохірургів і невропатологів*.” [Гужва, 2010, с. 208]; “Я не той *лікар*, що *лікує* всі хвороби.” [Пантюк, 2007, с. 129];

- юридичної: “*Судіть* мене самі! Я не боюся *суду*. / *Засудите* на смерть, проситися не буду. / Мене ніщо не вб’є крім власної ганьби, / Я краще вмру в тюрмі, та не піду в раби!” [Павличко, 2009, с. 39]; “Пригадайте, добре знаю, як почалося з отою Першою світовою війною: хтось когось *убив*, а інші, обурені тим *убивством*, встряли в суперечку – й почалося.” [Сеник, 2005, с. 69]; “Не *судіть*, аби вас не *судили*. Адже яким *судом* будете *судити* – таким *судитимуть* і вас.” [Роздобудько, 2008, с. 67]; “Я согрішу у великодній піст./Про це криміналісти кажуть – *рекет*./І про мій гріх ніхто не уповість,/З невинної – аж прісної – смереки.” [Матіос, 2007, с. 52]; “Я украду тебе./Я *рекетну*.” [Матіос, 2007а, с. 52]; “Та що я плачу?/Я ж бо *рекетир*!” [Матіос, 2007, с. 52];

- музичної: Вже й *сурми* не по-нашому *сурмлять*, / І маячать не наші вже клейноди.../ І тать підстеріга останню п’ядь. / І лиш цейтноти, лиш самі цейтноти.” [Мойсієнко, 2008, с. 15]; “Губну гармошку – трофейну штуку - / Беру в маленьку, худеньку руку. / Хоч я *награвся*, сказав: «Не буду», / Та просять *gratis* для всього люду.” [Сом, 2007, с. 55]; “... і раптом лишитись ні з чим / напевне даремно / та все ж було свято яким / фанфари цимбали / круті *барабани* і бас / ох цей *барабаничик* / він виграв у юності час ...”

[Покальчук, 2002, с. 120]; “Вона по-справжньому *співає*, ця дівчина-жінка, зовсім не так, як ті, продажні й успішні; вона *співає*, ніби молиться, вона не заробляє *співом* на життя, а живе *співаючи*, і це одразу відчувається.” [Кур’єр Кривбасу, Москалець, с. 4]; “В його коморах шукачі кишать - / Але ні нот, ні строф ніде немає. / Поет! *Скрипаль!* Такого ж не буває?! / І раптом *скрипки* зойкнула душа. / Перекотилось: ” Відійшов Віршар”.” [Боровко, 2000, с. 118]; “ Тіло піддатливе і чутливе, як *скрипка*. Я тепер знаю, що кожна *скрипка* має свого – єдиного – *скрипалю*.” [Матіос, 2009, с. 34]; “Музичний формат є насправді форматом поведінковим, це тобі лише здається, що ти вибираєш *музику*, вибираєш одяг, шукаєш собі роботу, перемикаєш канали телебачення, зупиняючись для себе на чомусь цікавому.” [Жадан, 2007, с. 364];

- військової: “А за тиждень збулися сни допотопних черемошнянських дідів, які в молодості, видно, так добре нанюхалися воєнного *пороху*, що відчували на відстані заворушення новітнього пороху, у всесвітній *порохівниці*.” [Матіос, 2007, с.133]; “ Пішов я у школу. За мною – *війна*. / Ми теж *воювали* – яка ж дивина ?” [Сом, 2007, с. 64]; “Іде *війна*. Усі *воюють* проти всіх, кожен проти кожного.” [Дніпро, лютий 2009, Трінчук, с. 9]; “Нечесно стріляти в *беззбройного*, – дорікаю йому. – Я ж склав *зброю*.” [Кур’єр Кривбасу, Слапчук, с. 49]; “Більше вони не приходили, бо то був справжній *обстріл*. Ні в кого ми не попали, але *стріляли*. *Стріляли* без страху, що уб’ємо, бо то було далеко.” [Кур’єр Кривбасу, Мандрівки життя, с.146]; “Була неділя, не той день, аби сваритися, і Степан терпляче чекав, коли кулеметні черги зі спальні зміняться поодинокими *пострілами*, а далі, дастьбі, *стрілянина* припиниться – хоча б на якусь хвилинку.” [Гужва, 2010, с. 9]; “Але вони натикалися на суцільні кордони *солдат*, які відгородили їх від черги. Там, за *солдатським* ланцюгом, почалося творити щось дивне.” [Сеник, 2005, с. 129]; “Найчастіше використовується в якості *палива* для бойових вогнеметів чи в *запалювальних* бомбах.” [Жадан, 2007, с. 194]; “Під час вибуху виникає яскравий магнієвий *спалах*, набагато яскравіший за

фотоспалах, і утворюється велика кількість білого диму.” [Жадан, 2007, с. 194];

- літературознавчої: “Не розуміючи простого, що для Слапчука (особливо для нього) – *літературна* премія – це не задоволення хворобливих амбіцій, а нормальна практика існування його як *літератора*.” [Кальміус, Баран, 2005, с. 108]; “Звичайно, я за те, аби шанувати своїх вчителів, жінок, близьких до *літератури* чи представників *літературно-політичного* офіціозу, але елементи критики, нехай і доброзичливої, повинні бути.” [Кальміус, Баран, 2005, с.114];

- спортивної: “Це ж десь тут, неподалік, нещодавньої темної ночі майстер спорту з *дельтапланеризму*, отримавши напередодні *дельтаплан* зі складу для участі в республіканській спартакіаді, стартував зі схилу вулиці Ленінської і навіть спромігся пролетіти метрів чотириста.” [Ірванець, 2010, с. 83]; “Звісно, хіба ж можна забути ці командні змагання з *баскетболу* чи *волейболу*...” [Дніпро, Скороход, 2009, с. 38]; “По обіді в клуб прийшло четверо, були в *спортивних* костюмах, але на *спортсменів* не виглядали, хіба на злісних порушників *спортивного* режиму.” [Жадан, 2007, с. 422]

- педагогічної: “По суті, цьоця Тамара була моєю першою *вчителькою*. Це вона навчила мене читати й писати. Але *учительство* її було домашнім, а не казенним.” [Кур’єр Кривбасу, Слапчук, с.38]; “Я придумав нову лайку:» А пішли б ви всі у НАТО!» / Але сам іду до *школи*. Себто – воду *школярам*.” [Сом, 2007, с.141]; “Для вас я – *учитель*, для них - тільки *учень*, і це цілком нормально.” [Дніпро, лютий 2009, Скороход, с. 56].

- фотосправи: “Дзеркала знають глибину порожнечі/ безпорадність плоті/ вікна швидкість польоту/ *фотокамери* фіксують спалахи/ наших душ/ коли вони підносяться до неба/ Уявні *фотографії*.” [Кальміус, Матіяш, 2005, с. 24]; “Гаїнина *фотопродукція* мала свій почерк, хоча *фотовідбитки* не знали напівтонів, бо сповідували лише два кольори: чорний та білий. Жодному з художників не вдалося проскочити крізь її об’єктив самим собою. Розглядаючи світлини, Турівна подумала, що Гаїна *фотографує* затято, наче

розстрілюючи.” [Голота, 2007, с. 235]; “В принципі, на *фотоспалах* краще не дивитись, хоча це і створює певні проблеми при *фотографуванні*.” [Жадан, 2007, с. 195];

- будівельної: “...пара невдалих законопроектів, і ти потенційний потопельник, у сенсі тебе обов’язково потоплять, скоріше за все в *цементі*, і смертельні *цементні* хвилі, кольору кави з молоком, зйдуться над тобою, тому що в подібному випадку ти не заслуговуєш на нормальну спокійну смерть...” [Жадан, 2007, с. 403-404]; “Брат – інженер-мостовик, у світі десь ще будують *мости* над ріками й проваллями...” [Голота, 2007, с.70]; “...чимось нагадували *будинки-близнюки, недобудовані* колгоспом, якого вже не було...” [Голота, 2007, с. 64];

- технічної: “Тому ми їй обов’язково *зателефонували* б, якби мали звідки, але виходить так, що найближчий *телефон* знаходиться на ккп...”[Жадан, 2007, с. 130]; “У дворі стояло вантажне авто, біля якого завмер, поставивши на приступку до кабіни ногу, *вимащений у мастило* шофер.” [Шевчук, 2007, с. 217-218]; “Батько й мати лагідно посміювалися, що мають маленького *тракториста*, а в мене у вухах усе ще гуло й гуло і ніби продовжувало похитувати на борознах. З апетитом повечеряв, припав до подушки і тільки склепив повіки – *трактор* почав підгрібати під себе вологе весняне поле.” [Думанський, 1993, с. 27]; “ Де ти бачила, щоби *молоковози* поливали вулиці *молоком*?” [Жадан, 2007, с. 138].

- бібліотечної та видавничої справи: “Ми зайшли в *книгарню* в Дубному. В тій *книгарні* доступ до *книжок* був безпосереднім, а під стелажами стояло таке велике скло, якого не можна було бачити, бо воно наскрізь прозоре.” [Кур’єр Кривбасу, Мандрівки життя, с.164]; “Тоді забрали в мене деякі матеріали, які вже *видавалися самвидавом*.”[Кур’єр Кривбасу, Мандрівки життя, с.165]; “...Собака успішно і безтурботно просирав свої молоді роки, аж раптом друзі-*рекламники* зтягнули стабільно безробітного Собаку в нетрі *рекламної* індустрії, простіше кажучи, взяли кур’єром у відділ *реклами* своєї газети.” [Жадан, 2007, с. 10];

- астрономічної: “Молоко міфічної богині Гери, старшої сестри і дружини Зевса, що бризнуло на небо, дало романтичну назву цьому космічному видовищу, пізніше названому Галактикою, або нашою *зоряною* системою, що налічує понад сто мільярдів *зірок*.” [Гужва, 2010, с. 7];

- фізичної: “Борисе Хрисанфовичу, вам не здається, що схема мертва, *діоди-тріоди* полетіли, не оживити?” [Гужва, 2010, с.17]

Усі наведені вище приклади мотиваційних зчеплень виконують інформативно-текстотвірні функції, є номінантами реалій, про які йдеться у прямому значенні. Ці терміни позначають поширені, звичні поняття, тому, зазвичай, сприймаються як загальноживана лексика, у текст введені, тому що того вимагає його тема. В окремих випадках спостерігаємо включення у мотиваційну парадигму професіоналізмів: *реклама – рекламний – рекламник; постріл – стрілянина: рекет – рекетир – рекетнути*, що вносить відтінок експресивності (просторічності).

Багато у текстах української художньої літератури кінці ХХ – початку ХХІст.. мотиваційних зчеплень, компонентами яких є назви осіб за професією: “І, якби Сергій Поярков написав хоч один вірш, його б цитували *космонавти в космосі, шахтарі під землею й підводники на підводному човні*.” [Кур’єр Кривбасу, Даниленко, с.176]; “Їхнє сюрчання накладається на *жнивний шум*, і не збиралися вгавати ні «скрипалі», ні *жниварі*, хоча вже посіялася й зійшла ніч.” [Думанський, 1993, с. 42]; “Та мені якось випало побачити їх без *воза*. Чи *візник* був через міру п’яний, чи, може, шукав де похмелитися, що не догледів і коні вирвались на волю.” [Думанський, 1993, с. 52]; “Принаймні, мені здалося, що *журналістський* нюх у нього поставлений чітко. Наприкінці нашої розмови його голос аж захлинався від бажання швидше зустрітися. А який *журналіст*, хапнувши сенсацію, хоч слово про неї скаже, перш ніж надрукує?” [Пантюк, 2007, с. 117].

Крім термінологічної лексики (сучасна науково-технічна термінологія), у текстах використовується професійна ремісницька лексика. Тематично вона відображає традиційні для української культури заняття:

- вишивкарство: “З вечора тривожного аж до ранку / *Вишивала* дівчина *вишиванку*. / Що тоненька голочка для сорочок, / А ще тонший в дівчини – голосочок.” [Сом, 2007, с.155]; “Вечір *вишитий* зірками. / Сидимо під рушниками. / Квітне вишня – подолянка. / Тітоньки у *вишиванках*. / Я між ними вчитую: / « Зоре моя вечірняя»... / Над моєю душею, / над листком» Кобзаря « / захід сяє вишнево. / Тиша. Вечір. Зоря.” [Перебийніс, 2005, с. 24];

- швацтво: “Мати ніколи не дозволяла їй бавитися зі *швацьким* начинням, а згодом вона й сама втратила будь-який інтерес до *шиття*.” [Голота, 2007, с. 36]; “Мати сама її *пошила*, можливо, *мати-швачка* хотіла створити свій автопортрет – ляльку.” [Голота, 2007, с. 44];

- столярювання: “А що вже *столярку* робив – ніхто не міг з ним змагатися, відколи умер Петро Ціпцяр – *столяр* і тесля на десятеро сіл зразу.” [Матіос, 2007, с. 96]; “Ну що, люди не вміли обходитися з тими *пилками* – а *пиляли* переважно вручну – зразу кількох покалічило.” [Кур’єр Кривбасу, Мандрівки життя, с.150];

- мазання: “Десятирічна Липа залишалася жити у якомусь курятнику, а коли піросла, то зробила собі з нього *хатку-мазанку*. Вона вміла гарно *мазати*, ота Липа, бо навіть дах у її хатці був гладенько *вимазаний*, і на ньому – ні соломи, ні очерету, тільки руда глина...” [Голота, 2009, с. 67] “...баба Ганна завжди кликала Липу на мисочку свіжого борщу біля кабиці: ”тьопай борщ, Липо, бо тобі за *мазкою* по людях варити ніколи.”” (Голота, 2007, с. 68) “Ти пам’ятаєш Липу? Любимівську *мазальницю* неперевершену?” [Голота, 2007, с. 75];

- сільськогосподарські роботи: “Невидимий *косар* розтрусив небесне тіло Чумацького Шляху, вимощуючи *покоси* нічного хмаровиння в узголов’ї кожної зірки...” [Голота, 2007, с.100];

Загалом, проаналізувавши мотиваційні зчеплення термінологічного і професійного характеру відзначаємо домінування інформативно-текстотвірних функцій над експресивними. Зазвичай, терміни і професійна лексика номінує предмети, дії і ознаки, які відтворюють дійсність.

Використана література

1. Блинова О.И. Мотивология и её аспекты. Изд. 3-е, испр. и доп. – М.: КРАСАНД, 2010. – 304 с.
2. Васильева Н.В. Термин // Лингвистический энциклопедический словарь / Под ред. В.Н.Ярцевой.– М.: Советская энциклопедия, 1990. – С. 508-509
3. Клименко Н.Ф., Карпіловська Є.А., Кислюк Л.П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі: Монографія. – К.: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2008. – 336 с.
4. Крыжановская А.В., Симоненко Л.А. Актуальные проблемы упорядочения научной терминологии. – К., 1987. – 163 с.
5. Лотте Д.С. Основы построения научно-технической терминологии. – М.: Изд. АН СССР, 1961. – 157 с.
6. Мінасян В. І. Терміни в поезіях М.Бажана / В. І. Мінасян // Культура слова: [республ. міжвід. зб.] – К.: Наукова думка, 1983. – Вип. 25. – С. 17-20.
7. Скороходько Э.Ф. Семантические сети и автоматическая обработка текста / Скороходько Э.Ф. – К. : Наукова думка, 1983. – 218 с.
8. Суперанская А.В., Подольская Н.В., Васильева Н.В. Общая терминология: Вопросы теории. – М.: Наука, 1989.– 243 с.

Джерела фактичного матеріалу (з умовними скороченнями)

- Андрухович, Сьомга – Андрухович Софія. Сьомга. Роман / Софія Андрухович. – К.: Нора друк, 2007. – 352 с.
- Боровко, Ронделі – Боровко М. М. Ронделі. Поезії: видання друге, доповнене / М. М. Боровко. – К.: Генеза, 2000. – 192 с.
- Думанський, Мій... – Думанський Василь Мій день: мініатюри, новели, есе, поезії в прозі / Думанський Василь. – Вінниця, 1993.
- Гужва, Спроба... – Гужва, Валерій. Спроба жити: повісті, роман / Валерій Гужва. – К.: Ярославів Вал, 2010. – 512 с.
- Дереш, Культ – Дереш Любко. Культ: Роман / Худож.-оформлювач І. В. Осіпов / Любко Дереш. – Харків: Фоліо, 2009. – 219 с.
- Дніпро, літературно... – Дніпро. Літературно-художній журнал. Засновник і видавець ТОВ. Редакція журналу “Дніпро”. Гол. Редактор: Луків М. В. Кар’єра. З поверненням Платоне. Поезія підліткового суспільства.
- Жадан, Капітал – Жадан С. В. Капітал / С. В. Жадан. – Харків: Фоліо, 2007. – 797 с.
- Журнал, Кур’єр... – Журнал Кур’єр Кривбасу, квітень 2006, № 197
- Ірванець, Рівно... – Ірванець О. В. Рівно/Ровно(Стіна): нібито роман / О. В. Ірванець; худож.-оформлювач О. М. Артеменко. – Харків: Фоліо, 2010. – 219 с.

- Кальміюс, Літературно... – Кальміюс Літературно-мистецький альманах число 3 (24) 2005
- Кононенко, Без... – Кононенко Євгенія. Без мужика. *Prosus nostalgos* / Євгенія Кононенко. – Львів: Кальварія, 2005. – 208 с.
- Матіос, Жіночий... – Матіос Марія. Жіночий аркан у саду нетерпіння / Марія Матіос. – Львів: Ла “Піраміда”, 2007. – 308 с.
- Матіос, Солодка... – Матіос Марія. Солодка Даруся / Марія Матіос. – Львів: Ла “Піраміда”, 2007. – 188 с.
- Матіос, Чотири... – Матіос Марія. Чотири пори життя / Марія Матіос. – Львів: Ла “Піраміда”, 2009. – 264 с.
- Мойсієнко, З Чернігівських... – Мойсієнко А. К. З чернігівських садів: Нові сонети і верлібри / А. К. Мойсієнко. – Умань: Софія, 2008. – 130 с.
- Павличко, Кирило ... – Павличко Дмитро Кирило Осьмак : поема / Дмитро Павличко.; передм. М. Слабошпицького - К.: Ярославів Вал, 2009. – 56 с.
- Пантюк, Сім... – Пантюк, Сергій Сім днів і вузол смерті: Роман, новели. – Київ: Видавництво Сергія Пантюка, 2007. – 288 с.
- Перебийніс, Пшеничний... – Перебийніс П. М. Пшеничний годинник: Лірика / П. М. Перебийніс. – К.: ВІК, 2005. – 352 с.
- Покальчук, Вони... – Покальчук Юрко Вони кажуть. Поезії / Юрко Покальчук. – Львів : Кальварія, 2002. – 160 с.
- Роздобудько, Гудзик – Роздобудько І. Гудзик ; Все, що я хотіла сьогодні...; Оленіум: Романи / Роздобудько І.; Худож.-оформлювач Л. Д. Киркач-Осіпова. – Харків : Фоліо, 2008. – 475 с.
- Сеник, Парабола – Сеник Л. Парабола / Сеник Л. – Львів, НВФ “Українські технології”, 2005. – 172 с.
- Скороход, Всесвіт – Скороход Олександр Всесвіт // – Дніпро. Літературно-художній журнал.; лютий 2009. – С. 5 – 93
- Сом, Передай... – Сом М. Д. Передай кодолу! : Вірші, пісні, жарти, епітафії та придибенції / Передмова О. І. Жолдака / М. Д. Сом. – К. : Укр.. письменник, 2007. – 286 с.
- Шевчук, Сон... – Шевчук В. Сон сподіваної віри: готично-притчева проза / В. Шевчук. – Львів: ЛА “Піраміда”, 2007. – 416 с.